

Szocialista építésünk békeharcos seregszemléjével ünnepeltük a nyolcadik szabad május elsejét

Ragyogóan lék tavaszi égbolttal, vidáman kacagó tavaszi nap sugárral köszöntött az ünneplő fővárosra május első reggele. Az ünnep reggelének üde fényei aranyló színnel vonták be a lobogók és dekorációk ünnepelőjébe öltözött házakat, az ablakokból integető virágcsokrokat, a kora reggel szerte a városban mindenütt gyülekező embercsoportokat. A friss tavaszi szél büszkén lobogóvá fodorozta a zászlók selymét, hátára kapta, s vitte magával utcáról utcára, házról házra a zenekarok rézkürtjeiből, rádiók hangszórójából gazdagon sugárzó dallamokat, a zenés ébreszlők vérpezsdítő ütemeit. Zenekarok zengő muzsikája, gyülekező csoportok csengő karéneke, jelszavas táblák megannyi felirata s a vígan lengő zászlók tengere hirdette: »Itt van május elseje...«

Hét órakor már vidáman pezsgő étellel, üde színfoltokkal, csengő dallal és kacagással teltek meg az utcák. Zászlók alatt sorakoztak a felvonuló tömegek. Mint vadírágokból kötött csokrok, virítanak a menetoszlopok soraiból a népi táncgyűttek tarka csoportjai. Ingek, blúzok fehéren ezüstösen csillognak a sztahanovista jelvények ótágú csillagai, a kitüntetések piros-ezüst rózsái. Már emelkednek a táblák a fejek fölé. Derűs, bölcs mosollyal néznek tiz- és tizezer tábláról a boldog tömegekre, a feldiszipelt házakra, egész szabad, gyönyörű életünkre Lenin, Sztálin, Rákosi elvtársak arcképei. Más táblákról a munka hősei, a szocializmus építésének élenjárói néznek alá.

A nyolcadik szabad május 1. ünnepi felvonulása nagyszerű seregszemléje népi demokráciánknak, békeharcos népünknek. Itt van ebben a hatalmas menetben minden, amit szabadságunk nyolc esztendeje alatt teremtettünk.

Képek és táblák, zászlók és feliratok hirdetik, hogy ezt a szabadságot hatalmas barátunktól, a nagy Szovjetuniótól, Sztálin dicső népétől kaptuk. Hogy az úton, amelyen mind feljebb és feljebb, az emberi élet magasságai felé haladunk, Sztálin elvtárs legjobb magyar tanítványa, Rákosi elvtárs vezet bennünket. Hogy győzelmeink szervezője, munkánk, harcunk irányítója Rákosi Mátyás elvtárs nagy pártja, a Magyar Dolgozók Pártja.

A vidáman kacagó szemek, a boldog mosolytól fénylő arcok, a gátalanul áradó dal és öröm hirdetik boldog, szép életünk valóságát, a gyárakban, üzemekben, földeken és laboratóriumokban, iskolákban és kultúröthonokban kovácsolódó még boldogabb jövőnk megvalósulását. Itt hatalmas mozdony mása emelkedik a fejek fölé. Ott óriási fogaskerék csillog a napfényben. Amott tábla hirdeti, hogy az üzem dolgozói teljesítették május elsejei vállalásukat. És mindenütt, minden csoportban vörös vásznon fehér betűkkel virít, ezer és ezer torokból száll a jogadalom: »Megvédjük a békét!«. Igen, ezek a felvonuló százezrek, férfiak és nők, fiatalok és idősök, akik most, ebben a gyönyörű felvonulásban, nyolcadik szabad májusunk virággal pompázó, napsugárban fűrdő ünnepnapján a főváros minden részéből hőmpölyögve áradnak a Hősök tere felé, magukkal viszik, messzehangzóan hirdetik munkásosztályunk és az egész felszabadult magyar nép harcos akaratát: megvédjük minden ellenséggel, az amerikai imperialisták és cselédjeik minden ember-telen, vadállati próbálkozásával szemben szabadságunkat, eredményeinket, boldog, szép jövőnket.

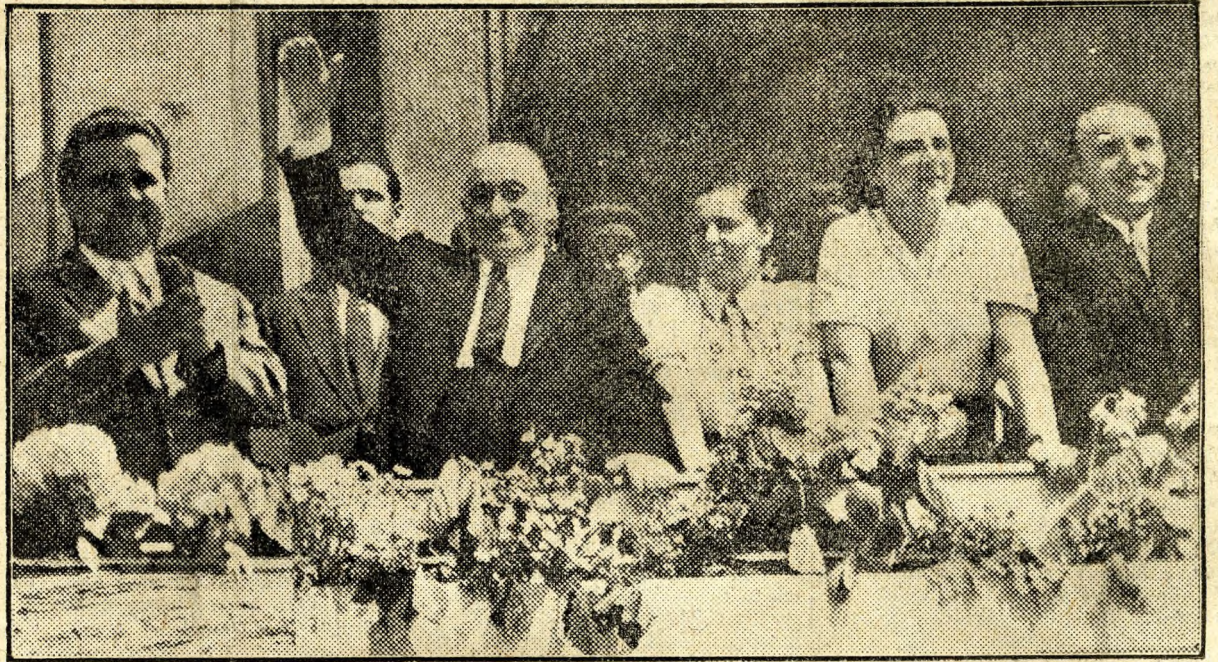
Ahol megáll a menet, pillanatok alatt kört formálnak, a népi tánc csoportok forogni és hajladozni kezdenek. Dallal és tapssal kísérik táncukat a körülállók. Egybeolvadnak a különböző csoportok, s táncperdül fiatal és öreg. A szövőgyár munkásnője körtáncot jár a poliklinika fehér köpenyben felvonuló orvosával, a sztahanovista jelvényrel díszített fiatal munkás sokszoknyás falusi menyecskevel táncol.

A Hősök tere felé árad a tömeg. A tere, amely szabadságunk nyolc esztendeje alatt oly sok győzelmünk megünneplésének, oly sok harcos jogadalmunk megtételének volt tanúja. A tere, amelynek közepén ott áll a díszemlény Lenin, Sztálin, Rákosi elvtársak képével, vörös és nemzetiszínű zászlókkal, dekorációkkal, amely felé ezen a szép ünnepnapon száz- és százezer szempár fordul.

A díszemlény közepén külföldi vendégeinktől, pártunk és államunk vezetőitől körülvéve ott áll Rákosi elvtárs és integet, mosolyog, viszozza az üdvözléseket, a szeretetet, az újjongó örömet, a minden gáton elsodró letkesedést, amely a tér minden pontjáról hőmpölygő folyamként árad felé. Keves az emberi szó, hogy elmondja, erőltén a toll, hogy leírja azt a képet, amelyet május elsején a Hősök tere nyújt. Színes, kavargó emberfolyók ömlenek a Sztálin-útról és a Dózsa György-út mindkét oldaláról a díszemlény felé. Hullámszerűen ezek a folyók: a Rákosi elvtárs felé lengetett zászlók, virágcsokrok, dekorációk adják a hullámszerűséget. Zúgnak ezek a folyók: ezer és tizezer hang zúgja: »Sztálin, Rákosi!«, »Eljen Rákosi, éljen a párt!«, »Hurrá!«. Mintha nem is oszlopok emelnék a magasba a díszemlényt, s az emlény mellvédjén áthajló Rákosi elvtársat, hanem a túlradó szeretet, lelkesedés, öröm hulláma emelte volna magasba népünk forrón szeretett vezérét, a legelső magyar békeharcost.

Az egész magyar nép minden szeretete és ragaszkodása, harcos építő akarata ott zúgott a Hősök terén. És ott volt — hirdették táblák és zászlók, hirdette dal és kiáltás — a nagy Sztálin, a dicsőséges Szovjetunió minden segítsége a nemzetközi proletársolidaritás, a nyolcszázmillió békétábor legyőzhetetlen ereje.

Szabad világunk ereje és akarata ott zengett az éljenekben, ott lengett a lobogókban, ott virított az eredményeket hirdető táblákon. Ezt az erőt, ezt a megtörhetetlen békeharcos akaratot hirdette az a jelképesnek is gyönyörű egység, amelybe a száz utcából, ezer üzemből és hivatalból kiinduló sokszáz ezres tömeg a Hősök terén egybeolvadt, hogy megmutassa eredményeit és jövőbemutató harcos elszántságát annak a férfinak, akinek minden győzelmünket köszönhetjük, s aki tovább vezet bennünket a jövő még szebb és még eredményesebb májusai felé.



Rákosi elvtárs a díszemlényről üdvözlő a főváros felvonuló dolgozóit

A dísztribün előtt álló tíz harsonás felemelkedő kúrjén meglendül a vörös selyemzászló és felharsan az ünnepi jel. A harsonák még zengenek, amikor pergő dobokkal a tere érkezik az első menetoszlopok. Pontosan kilenc óra. A hangszórókból messzire csendül a hang: »Eljen május elseje, a békétábor legyőzhetetlen nagy ünnepe!«. Három irányból megindul a budapesti dolgozók sok százeresz áradata. Fehérruhás, ütörök négy csapata vörös virágokból alkotott hatalmas betűket hoz a menet élén: »Eljen Sztálin — éljen Rákosi!«. Ez a kiáltás harsog a Hősök tere felett és tizezernyi hangon csendül fel az induló: »A békétábor legyőzhetetlen!«. Karsú alumíniumrudon Marx, Engels, Lenin és Sztálin arcképével díszített vörös zászló selyme hullámszerűen mozog a felvonuló sorok fölött, orgonacsokrok lendülnek a magasba az ütörök kezében. A Kim Ir Szen-iskola növendékei magyar pajtásaikkal összekapaszkodva, egy sorban haladva kiáltják: »Eljen Rákosi!«. Rákosi elvtárs az emlény széléről mosolyogva, derűs arccal fogadja a köszöntést. Az előtte elhaladó sorok még sokáig vissza-visszanéznek: minden ütörök szeretné meghosszabbítani a pillanatot, hogy jótanulása eredményeként az első oszlopokban vonulhat el Rákosi elvtárs előtt. De ugyanez ismétlődik a felnőttek menetoszlopainál is: minden tekintet Rákosi elvtársat keresi.

Öt köszöntik hatalmas, zengő éljenzéssel a csepeliek. A XXI. kerület táblája mögött a Rákosi Művek sok ezer dolgozója halad. Vörös zászlóerdő alatt jönnek, soraik közül

Galambok röppenek a magasba.

A magasba emelt táblákon diadalmas jelentések hirdetik a dolgozók győzelmeit: »A szerszámgyár negyedik teret 3 százalékkal túlteljesítette s 1,287.000 forint értékű adott tervet felül a hazának!« — »Svella öntőbrigád: 182 százalékkal!« — »Merkovics Antal magkészlő: 332 százalékkal!«

Szín pompás ruhában táncgyűttek ropják a táncot a kerékpárgyáriak soraik előtt. A sorokban összekapaszkodva, a szabadságot, a békét elvtérre ezrelve haladnak a boldog csepeliek. »Egyen sok a kisgyerek a menetben: apjuk, anyjuk nyakában ülve virággal, zászlóval integetnek az emlény. Rákosi elvtárs felé, aki most a tribün, jobbszélre jött, hogy még közelebről integessen, tapsoljon vissza az RM boldog felvonulóinak.

A három menetoszlop színes soraiban időközben elhalad a Teljéző Vállalat táblája, elvonulnak a Kazálatázó Vállalat dolgozói — a tribünhöz legközelebb haladó oszlopban azonban még mindig a csepeliek menete hőmpölyög. Gözkalanácsot hoznak a Kovácsolgyáriak. Tíz óra körül két fiatal az iszonyatos sújtású nőről állat. Jön az Erőműtelep. Az Egyedi

Gépgyár dolgozói, a brigádok eredményeit emelik magasba színes táblákon — a menetoszlop belső oldalán a Röltex közmű »Röltex Rózsika«-ja gombolyítja a fonalat — a színes szalagok végét mosolygó ütörök tartják. Vasipari üzemek és gépgyáriak, textilcsokrok sorai hullámszerűen, új és új kiáltás harsan: »Eljen a szabad Kína!«, »Mao Ce Tung!«. Ez az egyik oldaltribünön elhelyezkedett sőtétkétruhás kínai elvtársaknak szól. A táblavivők magasabbná emelik a kínai nép vezérének arcképét és közös

emelnék a magasba a FOZERT fehérköpenyes fiataljai. Új, szép egyetemi épületük kicsinyített mását hozzák a Közgazdasági Egyetem diákjai, öntőüstők és esztergapadok modelljeivel vonulnak a Fémáru- és Szerszámgyár dolgozói.

Hernyótalpas darukat, ekskavátorokat hoznak az Építőgépező ünnepi menetben... A gépmoделlek között zene szól, újra és újra fáncoló fiatalok énekét hallani. Nagy derűség fogadja a Sertésvághid ötletes, imperialistaellenes bábfiguráját, a kövér



A május 1-i versenyszakaszharcosainak eredményeivel és arcképével büszkélkednek a menetben az RM ünneplő dolgozói

örömmel olvad össze a budapestiek és pekingiek, nankingiak ünnepi lelkesedése.

Végeláthatatlan a menet. Hidmodelt hoznak a Közútfenntartó dolgozói, az István-kórház és a Védőnők Intézet után a László-kórház fehérruhás ápolónői között néphaderegünk fiatal tisztjei menetelnek, s mosolyogva emelik magasra a kis pályásbábukat, »akik« ugyan csak papírmásból valók, mégis azt fejezik ki katonáink karjaiban, hogy a mi hadseregünk a béke védelmének, az életnek, a szabadságnak a hadserege. Vidám a menet, túlradó örömmel vonul, de új és új képek mutatják: percre sem feledkezünk meg a szén életünkre leselkedő gyilkosokról. Fel-tűnik a magát békegalambnak álcázó, bombát, ágyút rejtgető Truman, másik gúnykép óriási, undorító hernyóként ábrázolja a Koreában gyilkoló katonák és tetvek »legjobb parancsnokát«.

Ismét derűs,

boldog életünket kőzönthő menetoszlop

jön: almával, salátával, zöldséggel, citrommal dúsan magrakotj kosarakat

disznót, amely tiltakozik az ellen, hogy Titóval hasonlítsák össze.

A Sztálin-út torkolatában feltűnik a XVI. és a X. kerület menetét jelző tábla. Büszke örömmel emelik magasba in-lézetük új nevét a Tudományegyetem Lenin Intézete tanárai és hallgatói. Indulókkel Lenin és Sztálin nyelvén köszöntik a májusi ünnepnapot, Rákosi elvtársat és a szovjet nép küldötteit. A lelkesedés ezernyi hangja mellett újra és újra feleszendül a nevetés is, amikor a Budai Pamut népi-táncosai, fejükön borosüveggel eltáncolnak a tribün előtt, vagy amikor a »seprőáncot« járkáló táncosok. A SZÖVOSZ menetében a dolgozó parasztság régi, szomorú életére, a »Hangya« szövetséget korára emlékeztető tábla előtt csendőrruhás férfi hajt egy rongyos ruhába öltözött szegény parasztot...

Új és új menetoszlopok áradnak a tere: fehérruhás orvosok, ápolónők, a Koltói Anna-kórház, a kútvölgyi kórház, az egyetemi klinikák, a vér-ellátó szolgálat dolgozói — azután egyetemi tanárok és tanítványaik: a jövő orvosok.

Azután ismét nagy csillogó fogaskerek közelednek, bennük az ápri-

Isi havi verseny eredményei: a Fogas-kerékgyár dolgozói jönnek. Igazságügyiek és pénzügyminisztériumi dolgozók, a Vas- és Fémipari Kutatóintézet menelében néphez hí

Értelmiségünk ezrei köszöntik Rákosi elvtársat.

Szürke ruhájukban a repülőszövet-ség fiataljai harsognak vidám induló, az elsőszakaszbelleken ejtőernyők, a legbátrabbak sportjának képviselői vonultak itt! Fegyelmet, véget érni nem akaró katonás sorokban, ütemesen tapsolva, Rákosi elvtárs nevét kiáltva jön a Mezőgazdasági Akadémia fiatalja: »Szocialista agrárszakemberekkel a szocializmusért!« — hirdeti táblájuk. Kalászkokkal és virágokkal vonul az Agráregyetem sok száz hallgatója. Mint a közelmúlt nevelést fakasztó kőszerte, imbolyog sorok felett a sokszázforintos kőverlibákkal gyorsvonaton utazó nyiregyházi kollektívák képmása, amelyet népünk jól ismer Rákosi elvtárs november 30-i beszédéből. — Utána hatalmas tálcán a jegyrendszer megszűntetésének eredményeit hordozzák: lisztet, cukrot, ruhát, sonkát, kolbászt. A nagytérenyi gumigyáriak embermagas piros fehér és zöld futball-labdát gurítanak soraik előtt. Aranyszínű sapkájukban, szép egyenruhájukban vidám éljenzéssel vonulnak a MESZHART hajósai. Jön a Nőiruhagyár, a Szeszélesztő, a MONIMPEX, a Hevedergyár. Utánuk, mint valami óriási vörös felhő, az MNDSZ piroslúdos, pirosfeltes felkendő áradata menetel, a sorok fölött a legjobb békeharcos asszonyok, Passionaria, Monica Felton, Eugénie Cotton, Pak Den Aj képeit viszik. Alumíniumrudakon színes, könnyű lofogókat lenget a szellő: a sportolók színes áradata között május elsőjén. Sportolókban vonulnak a Bástya, a Honvéd, a Dózsa, a Kinizsi, a Postás — valamennyi egyesület versenyzői. Életerős, jókedvű, egészséges fiatalok, ragyogó szemű, karcos lányok, keménykötésű legények: Rákosi népe saját boldogságát ünnepli ezen a napon.

A II. kerület élén feltűnik két zászló között a Ganz Villany élüzemesillaga. Tancosok színes forgataga halad a menet élén itt is és a külön-külön vonuló üzemszerek élén táblát visznek: »Jelenítjük a középgépgyár áprilisi teremtő 103 százalékra teljesítette.« — »Kisgépgyár: 104 százalék!« »Tranzsformátorgyár: 104 százalék!«

Minden üzem

új és új meglepetéssel vonult fel ide, a Hősök terére. Hosszú lapátokon óriáskifliket hoznak a budai sítóipariak, munkájukat ábrázoló modelleket a Földalatti Gyorsvasút építők, a díszgyógyító kohó építésében részt vevő daru »haszonmását« a Darutervező Iroda mérnökei és technikusai... És zeng a dal: »Hadd járjon el a rózsában bokáid, éljen, éljen Rákosi elvtárs sokáig!«

Jön a külügyminisztérium: színes táblákon a világ minden nyelvén a békeharos jelszavát hozza. »Za mir!« »Pentru pace!« »Für den Frieden!« A begyűjtési miniszterium menete élén a búzakalászi szemlélő Rákosi elvtárs óriási képet hozza — s a begyűjtésben legjobb három megye, Szabolcs, Békés és Heves dolgozó parasztságának küldöttei virággal integetnek a dolgozó paraszatok szebb életének megteremtője felé. Távvezetéképítők és gyapotfeldolgozók után a művészeti gimnázium és a képzőművészeti főiskola halad. Kisipari szervezetek hosszú sora után a bányász és energetikai minisztérium hosszú menetoszlopa hozza az április 30-i műszak győzelmét hirdető táblát: ezen a napon szénbányászataink 157,5 százalékra teljesítette teremtő! Az Élelmiszerkereskedelmi Vállalat menete fölött óriási, kettészakított élelmiszertárgyat hoznak: ez is jelképes köszönet a pártnak, Rákosi elvtársnak. S ennek a köszöntésnek ezernyi formája van. Sokszor ez a köszöntés be sem tartja a felvonulás pontos rendjét... A MASPED menete végéről például leválik egy őszhajú, zöldruhás néni, már egész hátramarad, szinte belekeveredik a mögöttük haladó zenekar soraiba, de még mindig Rákosi elvtársat nézi, fejeje intget egy hatalmas, vörös lobogóval.

A XIV. kerületi dolgozók végeláthatatlan soraiban a telefontárolók büszkén emelik magasba a tribün előtt az élüzemjelvényt. A XX. kerületiek felvonulását a Fonalkihészítő-gyár dolgozói nyitják meg. Hatalmas táblájukon felírás hirdeti, hogy 110,4 százalékra teljesítették negyedévi teremtőit. A két kerület között véget nem érő sorokban egyenruhás vasutasok, vasutasnők énekelnek, vonulnak, integetnek Rákosi elvtárs felé. A Dugattyúgyár-üzem dolgozói

áprilisi 110 százalékos teremtésükkel büszkélkedni a menetben. A Motoröntvénygyár élén népi viseletbe öltözött lányok száz színben pompázó májusfákkal

intégetnek. A Juta- és Kendergyár dolgozóinak soraiból tábla emelkedik a magasba, Jamrich Mihályné gombolyító 149 százalékos eredményével. Vidáman táncoló lányok énekelnek a Soroksári Textil dolgozóinak élén. Az öt éves tervet jelképező hatalmas ötös számon békegalamb mutatja: Öt éves tervünk — béketerv. »A béke harcossá« — feliratú táblákon Tóth Margit és Molnár Sarolta 150, illetve 124 százalékos teljesítménye büszkélkedik.

A nyári ruhákba öltözött dolgozók kitörő lelkesedéssel integetnek a tribünön álló Rákosi elvtárs, népünk vezetői, a baráti országok küldöttei, szeretett vendégeink felé. Mindenki érzi a pillanatok nagyszerűségét, amikor Rákosi elvtársat láthatja, akinek mindent köszönhet. A dolgozó apák, anyák magasra emelik gyermekeiket, hadd lássa Rákosi elvtárs, boldog, szabad életünk legnagyobb bizonyítékát, a vidám, piros, egészséges gyermekeinket. A Hungária Vegyiművek két táblája arról számol be, hogy az üzem dolgozói 1 millió 850.000 forinttal túlteljesítették első negyedévi teremtőit és a második negyedévi teremtésükre 1 millió 500.000 forint értékű vállalati tetteket.

A SZOT székháza fölött a Dózsa György-úton érdekes, színpompás csoport közeledik. A Magyar Filmgyártó Vállalat dolgozói az utóbbi hónapok legsikeresebb magyar filmjeinek jelmezeiben vonulnak, integetnek, éljenznek. Köszönik pártunknak, Rákosi elvtársnak a szabad művészetet. A XVIII. kerületi dolgozók menete a Kistext fonóinak felvonulása nyitja meg. Ok mennek a menet élén, mert negyedévi teremtőiket 103,5 százalékra teljesítették.

Tíz óra körül érkezik a térre a VIII. kerület oszlopa, élén a MAVAG dolgozóival. Hatalmas táblákon viszik Szőzei Sándor, Deák János Kossuth-díjasok — a legjobbak — képeit. A MAVAG hidászainak táblája azt is hirdeti, hogy az üzem dolgozói vállalkozásai határidővel teljesítésével segítik elő békealkotásaink építésének meggyorsítását. Soraikban ott haladnak az Irószövetség tagjai, a magyar írók, akik a nyolcadik szabad május 1-én azokkal együtt ünnepelnek, akiknek munkahelyeiket új, egyszerű alkotásokra ösztönözték őket.

A Pesterzsébeti Költőtárgyúró sportolói a tér közepén fehér galambokat eresztettek útjukra. A tűző napfényben csapkodó szárnyakkal repülnek a béke jelképei, a szabadság, a Városliget zöld lombjai felé.

A soroksári Vörös Október teses dolgozó parasztjai

hatalmas vörös kokárdákat tűztek mellükre a nagy ünnepen. Lelkesedéstől túlfáradó szívvel integetnek, énekelnek. Az I. számú Textilipari Technikum hallgatói a tanulásban elért eredményekkel büszkélkednek Rákosi elvtárs előtt. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem jogtudományi karának hallgatói hatalmas feliratokban hirdetik: »A mi jogrendszerünk a dolgozók igazságát szolgálja.« A Számvetési Főiskola menete a legjobb tanulók nyitják meg, őket követi »A fejedelem lazitói, az imperialisták székértelmei« feliratú szekér, amelyben Uncle Sam ül esikós-esillagos amerikai cinderral a fején. A szekeret Truman aljas kiszolgálói, csatlósai — Tito, Franco, Churchill — húzzák. A későnjárók, puskázók, lógósok tolják a szekeret.

A Sodronyárugyár dolgozói gyászkeretes képet visznek, amely a mártírhálált halt Beloiannisz elvtársat ábrázolja, felette a magyar dolgozók ígérete:

»Beloiannisz elvtárs nem felejtünk.«

Már messziről látni a hatalmas antennákat, amelyeket a Magyar Rádió dolgozói visznek a felvonuláson. A Rádiózenekar egy csoportja a Kossuth-rádió szünetjelével — a Rákóczi-induló jól ismert dallamával — köszönti a disztribúción állókat. A Kohóipari Tervező Iroda képe

Ridgway gengszter-tábornokot ábrázolja bakteriummal fertőzött rovarhadserege élén.

A XVI. kerület dolgozói közelednek a Dózsa György-út felől. A vörösnnyakkendős úttörők csoportját az Ikarus-gyár dolgozói követik, akik büszkén viszik menetük élén a legújabb típusú autobusz kiesinyített mását. A 25. számú Állami Építőipari Tröszt dolgozóinak vörös zászlóerdeje után a Dolgozó Ifjúság Szövetségének menete közeledik a Sztálin-út teljes szélességében. Elöl a Komszomol és a DISZ jelvényt viszik a fehérruhás fiatalok, majd hatalmas vörös- és nemzetiszínű lobogók erdejéből Sztálin és Rákosi elvtársak arcképei emelkednek a magasba. A fiatalok egy csoportja színes kendőket tart a feje fölött. A kendők együtt hatalmas DISZ-jelvényt alkotnak. A tribün előtt a jelvény száz lobogó kendővé változva fejezi ki a magyar ifjúság örök hálóját népünk felszabadítójának, Sztálin elvtársnak és ifjúságunk forrón szerett edesapjának, Rákosi elvtársnak. Véget nem érő sorokban vonul a tizezer fiatal. A jövő szakmunkásai, sztahanovistái, mérnökei, a szocializmus ifjú építői vidám, boldog örömmel integetnek Rákosi elvtárs felé. A Sztálin-út közepén a Magyar Dolgozók Pártja élővirágokból kirakott, hatalmas jelvényt viszik, szemléltetve ezzel, hogy a Dolgozó Ifjúság Szövetségét győzelmeink szervezője, a párt irányítja.

A kékruhás fiatalok tömege mellett haladó oszlopokban a szabad, boldog május vidám színpompáját a körhízák dolgozóinak hófehérruhás tömegei teszik még ragyogóbbá. A fiatalok magasra tartják Mao Ce Tung, Kim Ir Szen elvtársak, a baráti államok, a kommunista testvérpártok vezetőinek képeit. Az imperialisták aljas kiszolgálói által börtönbe zárt

Henri Martin francia és Raimondo Lopez spanyol ifjú békeharos képei

tűnnek fel a menetben. A májusi versenyszakaszban a legjobb eredményt elért ifjúmunkások neve és eredménye mellett az épülő Sztálinváros és a miskolci Rákosi Mátyás Nehézipari Műszaki Egyetem színes képei lüldölkölnek.

A Dózsa György-út felől közben végeláthatatlan sorokban özönlük az új nyári egyenruhába öltözött MTH-s fiatalok, az iparostanulók sokezer éljenző, éneklő, lelkesedő serege. A Szépművészeti Múzeum felől hőmpölygő tömegek soraiban a Ganz Hajó zenekarának induló harsognak. Az üzem dolgozóinak élén a napközi otthon nevelői és apróságai szemléltetik a boldog jövő ígértét. A Darugyár dolgozói vonulnak a legjobbak eredményeit hirdető táblákkal. A Kellész szövegének táblái büszkén hirdetik, hogy az üzem dolgozó boldogabb életükhöz 75.000 női ruhához való anyag terven felüli gyártásával járultak hozzá az első negyedében.

A Földalatti Vasútipítő Vállalat dolgozóinak menete közeledik. A hőrsapkás kesztonmunkások csakánnyal a vállukon hozzák nagy békeművünk képeit. A Magyar Optikai Művek dolgozói a minisztertanács és a SZOT vándorzászlaja mögött vonulnak. Nemcsak táblákon, de szavakban is ígérjük a tribünön integető Rákosi elvtársnak: »Megtartjuk a zászlót.«

Sodronyárugyár, Vasöntő- és Gépgyár, Budapesti Erőmű, Hidroxigéngyár, Elzet, Vidám, felszabadult, daltól, zenétől, kiáltásoktól hangos a Hősök-tere. A tribün előtt elvonult dolgozók Rákosi elvtárs, népünk vezetői, szeretett vendégeink látása drága pillanatai örömeivel szédlednek szét a tavaszi Városliget fái között. Két óra is elmúlt, amikor véget ért Budapest sok százezer dolgozójának színpompás, lelkes békétüntetése. A soha nem látott, hatalmas, lelkes felvonulás a dolgozók köszönete volt a nagy Szovjetunión, Sztálin elvtárs, győzelmeink szervezője, a párt,



A Munkaerőtartalékok Hivatalának ifjú sportolói zászlót lobogtatva köszöntik Rákosi elvtársat

Rákosi elvtárs felé a boldog életért. Kifejezte ez a hatalmas békétüntetés a magyar nép végtelen gyűlöletét a háborúra uszító imperialisták, a bakterium-gengszterek és aljas kiszolgálók felé. Budapest dolgozóinak má-

jus elsejei felvonulása fogadalmatétel volt, hogy az ünnep után még nagyobb lendülettel folytatják munkájukat, még erőteljesebben harcolnak a békéért, még lelkesebben építik viruló, gazdagodó hazánkat.

Népünnepélyeken, utcabálokon szórakoztak Budapest dolgozói május elsőjén

A felejthetetlen, szép felvonulás után a Városliget árnyas fái alatt, a Népligetben, a Margitszigeten és a Városmajorban rendezett népünnepélyeken vidám, gazdag szórakozás várta a főváros dolgozóit.

A Városligetben

a fegyveres alakulatok színpadán a néphadsereg, a rendőrség, az Államvédelmi Hatóság együttese mellett népi együttesek szórakoztatták a dolgozókat. Az Aszód melletti Bag község dolgozó parasztjainak nagyszerű ének- és táncgyűjtése káprázatosan szép népi ruhákban vonult fel a színpadra és ősi népi táncokkal szórakoztatta a több ezres közönséget. Haragó vidám kacagás fogadta az együttes hagyományos iréfás előadását, amelyben kigúnyolták a papok keneteljes siratóénekeit. Az MSZT színpadán, a többi között, fellépett az Operaház együttese és a Fővárosi Operett Színház művészbrigádja is. Számos üzem állított fel szabadtéri színpadot a ligetben. Ezek körül hangos kacagás és taps jutalmazta az üzemi kultúrgárda és a hivatalos művészek műsorát. Sokan hallgatták végig a hangversenyeket is.

A Népligetben

számos zenekar adott műsort. A zene hangjai mellett hamarosan táncra kerekedtek a fiatalok. Az idősebbek is vidáman kapcsolódtak be a táncba. Sok kis csoport ült a fűben. Többen harmonikát, hegedűt hoztak magukkal s a zene hangjai mellett énekeltek. Az utakon, kar-karba öltve sétáltak a fiatalok. Üzemből minden mutatványos bódé, a hajóhímtán merészen próbálták bátorságukat a fiatalok s a gyermekeknek különös

élményt jelentett a kiskerekpárüzem. A központi szabadtéri színpadon jobbnál jobb műsorszámok peregtek és a nézők nagy érdeklődéssel figyelték, hogy üzemünk dolgozói a kultúra frontján is milyen nagyot fejlődtek. A SZOT színpada előtti térségen kilenc ipari tanulólány ült a fűben egymás mellett. Hangosan kacagtak, vidáman beszélgettek egymással. A kilenc lány közül öt a hős görög nép leánya. Mindnyájan a 47-es ipari tanuló otthonnal vonultak fel. Egyik társuk, Miljani Vasziliki, régi görög mesét mondott nekik. A mese tanulsága, hogy az igazság mindig győz. A mese végén Begén Ilonka, az egyik magyar lány felkiáltott: »Megtárlátok, nálatok is nemsokára győzni fog az igazság!«

A Városmajorban

a sportfalutól a szabadtéri színpadig, a gyermekszínpadtól a tánchelyekig a szórakozni vágyó dolgozók hatalmas tömege hőmpölygő. A kisgyermekek kezében itt is, ott is hatalmas trombita harsog. Versenyzenék egymással. Az izgalmas röplabdamezők nézőinek tömegében a fűvön nagy család ül. Horváth Sándor, az RM Erőmű gépkezelője, felesége, szülei és két gyermeke. Kisfia harsány hangon biztatja a Kistext csapatát. Horváth Sándor a felszabadulás előtt is többször ünnepelte munkatársával együtt a hívósvölgyi Nagyréten május 1-ét. Hiába tiltották azt el a Horthy-pribékek, hiába próbálták őket megakadályozni a proletárnemzetköziség nagy ünnepének megtartásában a rendőrköpek. Most azonban másként ünnepel: egész családjával együtt felszabadultan és boldogan.

As esti órákban

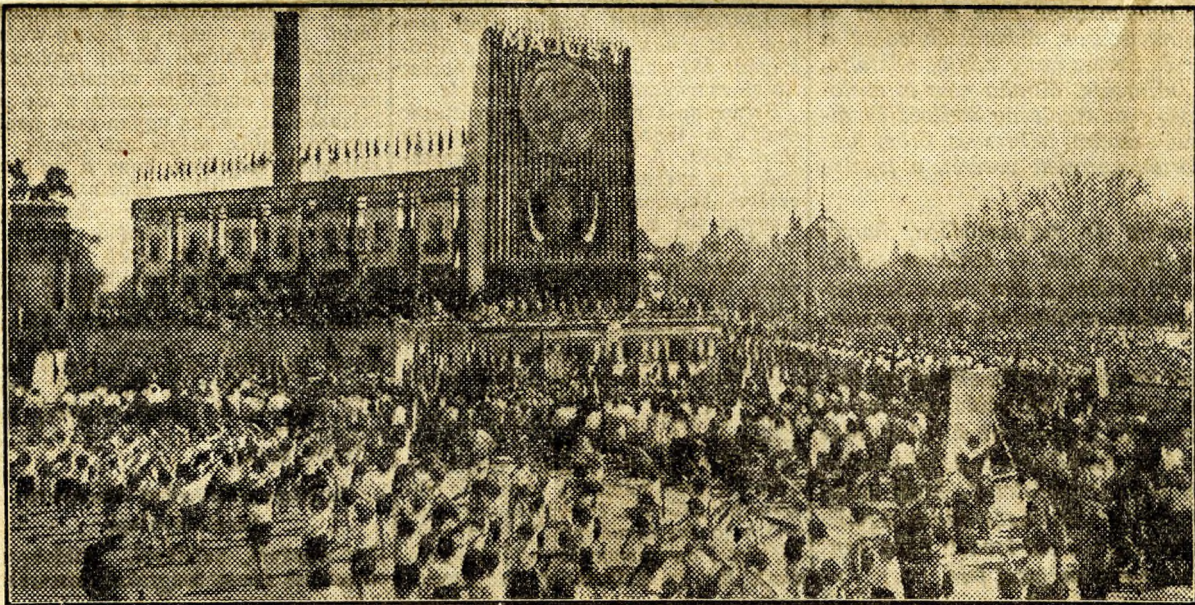
városszerle utcabálokon szórakoztak a dolgozók. A Hősök terén a Rádiózenekar hangjaira tizezrek táncoltak. Szedlák István, az Április 4 Gépgyár dolgozója fehér virágkoszorús, népiruhás kislánnyal, Farkas Ilonával, a nagytérenyi kertészeti kutatóintézet dolgozójával táncolt. Együtt vonultak ki a Hősök terére, együtt szórakoztak a Városligetben és a táncmulatságon fejezték be ezt a nagyszerű, örömteljes napot. A városligeti tavon, mint apró szentjánosbogárcák, színes lámpások világítottak a vizen sülkő csónakokon.

A IX. kerület dolgozói a fényszórákkal és lámpákkal világított, lámpásokkal és apró zászlócskákkal gyönyörűen díszített Sobieski János-utcában tartották meg az utcabált.

Budapest XVII. kerületében, Rákóskeresztúron, a Népkertben nagyszabású bált rendeztek a kerület dolgozói.

»A vidámság szigete«

Bertalan Imre építőipari tanuló ajánlotta meg ezzel a névvel a Mar-



A disztribúción előtt vonulnak a főváros ünneplő dolgozói

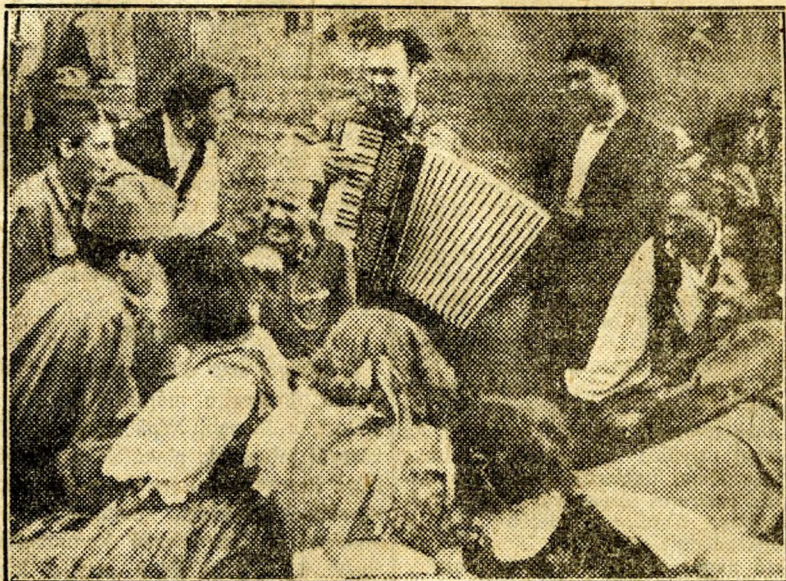
gitszigetet a nyolcadik szabad május J-én. Arnyas jái alatt, üdezöld gypszönyegén tíz- és tízezer budapesti dolgozó élvezte az ünnep örömét kora délutántól késő estig.

A Nagyszálló előtti hatalmas, füves térségen a XIII. kerületi üzemek telepedtek le. Szórakoztatásukról három színpad is gondoskodott. Nagy sikert, sok tapsot aratott a Magyar Acél 36-tagú kultúrcsoportja. Balázs József elvtárs, kultúrfelelős, sztahano-

a Terményforgalmi Egyesülés bábosai előadásában. A színpad előtti gyepen tágranyílt szemmel figyelték a gyerekek — de bizony még a felnőttek is —, hogyan szedik rá az erdei állatok Okos Kata tanácsára zsarnokukat, a gonosz farkast.

A Molotov-térről

este nyolc órakor két kivilágított, vörös lámpafüzérékkel, májusjakkal díszített műsoros sétahajó indult el. A



Szól a harmonika, vidáman ropják a táncot a ligetben.

vista marós, azt sem tudta, minek örüljön jobban: a kultúrcsoport sikerének vagy pedig annak, hogy a Hősök terén Rákosi elvtárs fülehallatára dicsérte meg jó munkájáért a hangosbemondó.

A XIII. kerületi tanács színpadán a MAVAUT fűvőszenekara és üzemi kultúrcsoportok váltogatták egymást. A DISZ gyönyörűen jeldíszített színpada előtt állandóan »telt ház« volt. Itt a Fővárosi Vig Színház 2-es számú

Petőfi sétahajó fedélzetén mintegy ezeröttszáz vidám utas élvezte a langyos tavaszi estét, a Duna két partján ünneplő város szépségét és nem utolsósorban a Magyar Néphadsereg Színháza együttesének műsorát.

— Ez a szép este méltó befejezése a mai napnak — mondta Horváth Józsefné, a Beloiannisz-gyár dolgozója. Ezen a véleményen volt az EKM-gyár 25 DISZ-fiatalja, a Láng-gyáriak csoportja és a hajó valamennyi utasa



Csillogó szemű, kacagó apróságok a bábszínpad előtt

brigádja szórakoztatta a jüben helyet foglaló közönséget.

A margitszigeti gyermekszínház parányi bábszínpadán óriási sikert aratott a »Farkastanya« című darab,

is. Az előadás előtt és után hol itt, hol ott csendültek fel a vidám májusi dalok és a Duna vize felerősítette, messzire vitte a munka ünnepét, a proletárnemzetköziség ünnepét köszöntő dolgozók énekét.